

Næstan 150 fólk vóru á ráðstevnu í Klaksvík leygardagin um landbúnað

Ætla at selja helvtina av Føroya landi

Í heyst ætlar Jacob Vestergaard at leggja málið fyri samgonguna um at einskilja alla almenna jørð

Áki Bertholdsen

- Tað almenna eigur meiri enn helvtina av allari jørð í Føroyum. Men tað almenna brúkar ikki jørðina og tí er rætt at selja hana.

Tað sigur Jacob Vestergaard, landsstýrismaður í búnaðarmálum, á ráðstevnu um landbúnað, sum Símun

Gullaksen á Gamla Seglhúsinum, skipaði fyri í Klaksvík leygardagin.

– Ístaðin fyri at brúka jørðina, leigar tað almenna hana til festarar og teir hava so brúksrætt til jørðina.

Jacob vestergaard sigur, at sostatt er tað rætt at seta hol á kjakið um at einskilja almennu jørðina.

Hann sigur, at hann ætlar at seta sjøtul á arbeiðið nú í vár við tí endamáli at lýsa málið út í æsir.

Hann vónar, at tað eydnast og so er endamálið at leggja málið fyri politisku skipanina til viðgerar í heyst.

Men um hann fær politiska undirtøku fyri æt-

anini, veit hann ikki.

Men Jacob Vestergaard leggur dent á, at tað fer at taka sína tíð, at einskilja tað almennu jørðina, tí tað verður einki gjørt í óðum verkum.

Samstundis mugu atlit takast at teimum, sum sita við festunum nú.

Støða skal eisini takast til, hvør skal sleppa at keypa

og, hvørjar skulu treytirnar verða?

Og skulu útlendingar sleppa at keypa jørð í Føroyum, ella skal tað vera bústaðarskylda í Føroyum?

– Sum stóðan er nú, er einki, sum forðar útlendingum at keypa jørð í Føroyum, leggur hann afturat.

Jacob Vestergaard sigur, at ein framferðarháttur kann vera, at hvørja ferð, eitt festi verður tøkt, skal stóða takast til, hvat skal gerast við festið.

Meira á síðu 12

Ótíðarhóskandi at krevja bústaðarskyldu

Landsstýrismaðurin í búnaðarmálum heldur ikki at krøvini um bústaðarskyldu eru tíðarhóskandi

Áki Bertholdsen

Landsstýrismaðurin í búnaðarmálum fer nú at viðgera spurningin um at broyta bústaðarskylduna hjá føroyskum bóndum.

Tað segði hann á ráðstevnuni um landbúnað, sum Símun Gullaksen á Gamla Seglhúsinum, skipaði fyri í Klaksvík leygardagin.

Sum reglurnar eru nú, skal festarin bógva í somu oyggj, sum festið er.

Hendan reglan stavar frá eini gamlari tíð, tá ið sam-

ferðslumøguleikarnir vóru heilt øðrvísi og verri, enn teir eru í dag.

– Í dag er nógv tann størsti parturin av landinum samantvinnað við vegi, tunlum og brúm og tað er ein spurningur um hendan treytin er tíðarhóskandi longur, sigur Jacob Vestergaard.

– Er tað longur neyðugt at bógva í somu oyggj, sum festið er, fyri at kunna røkja tað, spyr landsstýrismaðurin.

– Hóast festarin ikki býr í somu oyggj, sum festið er,

kann hann fyri tað bógva rættiliga tætt við festið.

Hann sigur, at spurningurin um, hvussu langt burtur frá einum festi, ein festari kann bógva, er eisini í stóran mun tengt at, hvussu stórt festið er.

– Nógv festi eru smá, og summi rættiliga smá og sum mest eru frítíðarítriv og tey krevja ikki dagliga røkt.

– Spurningurin er um tað er rímligt at krevja bústaðarskyldu í hesum føri.

– Hinvegin eru onnur festi, sum eru stór og sum

krevja dagliga røkt.

Jacob Vestergaard sigur, at sum lógin er nú, ber til at gera undantøk, men hann ætlar nú at taka spurningin upp um at nágreina hesi viðurskipti.

Tí kann talan verða um at linka bústaðarskylduna í ávísum førum og at herða hana í øðrum føri.

Onkuntíð hevur verið ført fram, at í øllum førum er neyðugt at krevja bústaðarskyldu frá teimum, sum hava festi á útoyggj fyri at tryggja, at tað verður fólki

á staðnum, sum fær rætt til at gagnnýta jørðina.

Men tað er landsstýrismaðurin ikki sannførdur um.

Hann heldur ikki, at eintýðugur samanhangur er ímillum, hvussu jørðin á útoyggj er røkt, og hvar tey, sum umsita hana, bógva.

Tað er ikki altíð at tey, sum bógva á útoyggj, røkta jørðina so nógv betri enn tey, sum bógva aðrastaðni, sigur Jacob Vestergaard.

Jacob Vestergaard ivast í um tað er rímligt at krevja, at ein festari skal bógva í somu oyggj, sum festið er í